

[Arbejdsministeren]

samme varme, som vi normalt anbefaler folketinget, når det drejer sig om forslag stillet af regeringen. Men regeringen erkender, at det er et led i det politiske forlig, og vi erkender også, som der står i begrundelsen for ændringsforslaget, at der ikke var politisk mulighed for at trænge igennem med den tanke, som oprindeligt var udkastet af ATPs bestyrelse, om en mere aktiv anbringelse af fondsmidlerne.

Hvorfor var det ikke muligt? Ja, forklaringen har hr. Hans Jørgen Jensen jo allerede givet. Det var, fordi venstresocialisterne og Danmarks kommunistiske parti sammen med de borgerlige partier i folketinget afviste forslaget og dermed var med til at støtte en antisocialistisk tankegang og dermed et negativt flertal i at blive dannet på dette felt. På baggrund af disse to partiers holdning på dette område må regeringen erkende, at der ikke er politisk tilslutning til forslaget, og det indgår da også i den aftale, der er indgået mellem fire partier, at vi tager dette ændringsforslag tilbage.

Kurt Hansen (VS):

Jeg finder arbejdsministerens og for den sags skyld også hr. Hans Jørgen Jensens udtalelser aldeles misvisende. Nu kommer man her i en situation, hvor man vil have gennemført en detalje, som man ikke kan få de borgerlige partier med på, og så siger man: ja men så er I ansvarlige for, at der ikke bliver ført en socialistisk politik. Vi vurderer ikke det her som værende et stykke socialistisk politik. Vi vurderer det alene ud fra, hvad der også står i bemærkningerne til dette punkt i lovforslaget. Der står:

»... samt under hensyn til de betydelige midler, der nu skal anbringes sammen med Arbejdsmarkedets Tillægspensions midler, jfr. lov nr. 230 af 2. juni 1977 om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner, foreslås det nu at forhøje den »specielle« grænse til 20 pct., som tidligere indstillet af Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse.«

Dette forslag er altså begrundet i, at man har haft fingrene nede i lønningsposen hos lønarbejderne, men når arbejdsministeren er vel vidende om, at DKP, SF og VS i fællesskab har fremsat et forslag, der går på, at

disse dyrtidsportioner skal udbetales, er det da klart – det er i hvert fald klart for nogle af forslagsstillerne af det forslag, jeg refererer til – at vi så ikke vil være med til at pumpe dem over til en skjult form for ØD-løsning, som vi i øvrigt også er modstandere af. Det kan godt være, at SF er hoppet fra det forslag, vi engang blev enige om at fremsætte i fællesskab, det er så deres problem, det må vi notere os, og det er vel også med stor tilfredshed, arbejdsministeren kan notere sig, at midten i dansk politik er ved at rykke nærmere til socialdemokratiet.

Ole Henriksen (SF):

Inden hr. Kurt Hansen konkluderer, at SF er hoppet fra et standpunkt, som vi tidligere har taget, må jeg dementere: det er vi ikke. Vi taler her om de indfrosne dyrtidsportioner, som er indbetalt af staten, og jeg betragter det mellemværende, som lønmodtagerne har i forhold til disse ATP-enge, som et mellemværende mellem lønmodtagerne og arbejdsgiverne. Det er dér, pengene skal hentes hjem igen. Disse dyrtidsportioner skal ikke hentes ind fra det, der ligger.

(Kort bemærkning).

Kurt Hansen (VS):

Jeg må gøre hr. Ole Henriksen opmærksom på, at det, vi i fællesskab har fremsat forslag om, er ophævelse af lov nr. L 230, som indeholder begge elementer. Det er muligt, at hr. Ole Henriksen ikke har været opmærksom på dette forhold, men det forhold er faktisk på den måde.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Det er rigtigt, at vi har været med til at fremsætte nævnte forslag, og det vil vi såmænd gerne gøre igen, men vi må også erkende, at de penge ligger nu engang i ATP-fonden, og dér bliver de tilsyneladende liggende, så længe der er et folketingsflertal for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1